

1

2

3

Blijven plakken

Veel jongeren blijven na hun studies in Gent en bouwen hier een leven op. Waar komen ze vandaan? Waarom zijn ze blijven plakken? En wat vinden ze dan zo leuk aan Gent? Vijf inwijkelingen betuigen hun liefde.

Jo Van Damme "Naar een kennis zwaaien"

1

De meeste mensen kennen hem van radio en tv ('De Porseleinen Pony', 'De Rechtvaardige Rechters', 'Per Seconde Wijzer'), maar hij schrijft ook columns en theaterteksten. Jo Van Damme groeide op in Ophasselt bij Geraardsbergen en studeerde Germaanse filologie in Gent. "De eerste jaren ben ik vooral rond de Overpoortstraat en de Blandijnberg blijven hangen: plekken waar je meer West-Vlaams dan Gents hoort. Als journalist bij De Gentenaar heb ik de stad beter leren kennen. Na een vrijage in Antwerpen wist ik het helemaal. Het centrum zag er toen nog somber uit, maar Gent had iets. De geborgenheid van een dorp bijvoorbeeld: je komt er altijd wel iemand tegen naar wie je kan zwaaien. Maar tezelfdertijd heb je ook de troeven van de stad. Een buitenlandse krant hoef je niet te bestellen. En als iemand om half acht belt om naar een concert of theaterstuk te gaan, dan stap of fiets je er zo heen."

Gerda Dendooven "Ik moest daar weg"

2

Gerda Dendooven is geboren in Kortrijk en groeide op in Marke. Ze studeerde toegepaste kunsten en vrije grafiek aan het Hoger St.-Lucasinstituut in Gent. Daar doceert ze nu grafische vormgeving. Ze maakte naam met haar illustraties voor kinder- en volwassenenboeken. "Als kind wist ik al dat ik weg wilde uit mijn geboortestreek. Weg van de sociale controle. Ik dacht al heel vroeg: 'Gerda, begin hier niets met een lief, want dan geraak je hier nooit meer vandaan.' Uiteindelijk is het Gent geworden. Ik woon hier graag. In Gent heb je een anarchie die me wel bevalt, een soort van nonchalance. Antwerpen bruist meer, maar alles draait er om uiterlijkheden. Ook voor mijn werk is Gent een zegen. Het culturele aanbod mag er zijn, en toch zijn de verleidingen om iets anders te doen niet te groot. De stad is ook aangenaam overzichtelijk. Iedereen kent iedereen, terwijl je je toch gemakkelijk kan terugtrekken."

Beda Ntibanoboka "Een open mentaliteit"

3

Beda Ntibanoboka werd geboren in Burundi en verhuisde op zijn zesde naar Oudenaarde. In Gent volgde hij eerst een jaar industrieel ingenieur. Daarna studeerde hij als pendelstudent handelswetenschappen in Brussel. Muziek is de rode draad in zijn werk: Polé Polé, Festival van Vlaanderen, Het Magazijn en nu de vzw Jazz en muziek in Gent. "Wij organiseren het Blue Note festival en ondersteunen Jazz and Sound, een evenement met cafés die eind oktober en begin november jazz programmeren. We willen van Gent weer het Mekka van de Belgische jazz maken. In een andere stad wonen? Interesseert me niet. Gent heeft een open mentaliteit. Hier hoor je alle accenten en niemand die je daar scheef voor bekijkt. Dat is zeker niet in alle steden het geval. Gent bood me indertijd ook de kans om op kleine schaal de dingen uit te proberen die ik graag wilde doen."

Zij houden van Gent

Er lopen in Gent zo'n 50.000 hogeschool- en universiteitsstudenten rond. Ze brengen leven in de brouwerij en zorgen letterlijk en figuurlijk voor vers bloed. Sommigen verlaten na hun studies de stad, maar anderen worden verliefd op Gent en blijven hier jaren- of soms zelfs levenslang hangen. De cijfers van de Dienst Bevolking maken duidelijk dat deze plakkers een stevige impact hebben op de samenstelling van de Gentse bevolking.

- In 2003 kwamen in Gent **9.232** nieuwe inwoners toe uit een andere Belgische gemeente. Die komen in de eerste plaats uit Oost-Vlaanderen (5.196 personen). Op de tweede plaats staat West-Vlaanderen, met 1.602 inwijkelingen. Brabant levert 755, Antwerpen 589 en Limburg 156 nieuwkomers. De Franstalige provincies schrapen slechts 99 nouveaux Gantois samen.
- Hoewel de meeste inwijkelingen uit Oost-Vlaanderen komen, wordt Gent toch elk jaar een beetje meer West-Vlaams. Dat blijkt uit het migratiesaldo van de twee provincies. De immigratie uit Oost-Vlaanderen naar Gent bedraagt **5.196**, de emigratie vanuit Gent naar andere Oost-Vlaamse gemeenten 6.149. Dat levert een negatief saldo op van - 953 Oost-Vlamingen. De cijfers voor West-Vlaanderen: een immigratie vanuit de provincie naar Gent van 1.602, een emigratie van 1.145, en dus een positief saldo van 457. Moge het de geboren Gentenaars een troost zijn dat de kinderen van deze West-Vlaamse migranten op zijn minst even hard met de 'r' rollen als zichzelf.
- Hoeveel van deze immigranten zijn studenten die blijven plakken? Daar bestaan geen exacte cijfers over. Wel blijkt bijna de helft van de Belgische nieuwkomers **tussen de 20 en de 29 jaar** oud te zijn en daar zitten ongetwijfeld een groot deel ex-studenten tussen. Dat het echter nooit te laat is om Gentenaar te worden, bewijzen de twintig kranige 90-plussers die zich in 2003 inschreven in het bevolkingsregister.

Bart Desomer

Info

Dienst Bevolking

Woodrow Wilsonplein 1, 9000 Gent

☎ **09 266 71 70**

✉ bevolking.idb@gent.be

4

Lieve Blancquaert "Naar de grote kermis"

4 Lieve Blancquaert groeide op in Wetteren, studeerde fotografie aan de Gentse academie en werkt als freelance fotografe. Uit haar foto-boeken, tentoonstellingen en verschijningen op televisie borrelt keer op keer haar grootste fascinatie op: de vrouw en alles wat haar drijft. "Wetteren lijkt vlakbij, maar voor een klein meisje was een uitstap naar Gent – met de trein en de tram – een heuse expeditie. Ik herinner me nog levendig ons eerste kermisbezoek. Ik was compleet overdonderd. (lacht) Ondertussen woon ik hier al twintig jaar, en zeer graag. Gent is een overzichtelijke stad, waar alles goed bereikbaar is. Ook belangrijk: het schoolaanbod is erg goed en groot. Dat zoveel mensen na hun studies blijven plakken, bewijst volgens mij dat de stad een goed beleid voert, zondig soms tegen de zin van de Gentenaars in. Het mobiliteitsplan lag onder vuur, maar men is niet gezwicht. Terecht: de stad is leefbaarder geworden en trekt meer volk dan ooit."

5

Erik Meynen "Stad is maar decor"

5 Erik Meynen werd geboren in Kapellen en liep school in Merksem. Aan de Gentse academie studeerde hij tekenfilm. Hij werd bekend als politiek striptekenaar voor P-Magazine, Het Laatste Nieuws en Fedra. In 1999 kreeg hij de Bronzen Adhemar voor zijn boek 'De Jaren van Dehaene'. "In Antwerpen kon je geen tekenfilm studeren, dus werd het Gent. Dat kende ik alleen van op schoolreis. Gent, dat was voor mij het Gravensteen. En omdat ik pendelde, is dat ook lang zo gebleven. Mijn vriendin en ik zijn vooral blijven plakken omwille van onze vriendenkring. Voor de rest zou ik me elders even goed kunnen voelen. De stad is maar een decor, ik hecht daar niet zoveel belang aan. Natuurlijk: Gent is een aangename stad, die de laatste jaren flink is opgeknaapt. Zelfs het water stinkt niet meer. Een minpunt? De vastgoedprijzen. Op een paar jaar tijd is een huis in Gent voor de modale tweeverdieners bijna onbetaalbaar geworden."